

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/36/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200014
Dátum vydania rozhodnutia: 27.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200014.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Elena Berthotyová, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne : G. W., bytom J. XXXX/XXX-X, H. T., zastúpená Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom, Centrum II 88, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/8/2016-89 zo dňa 20. decembra 2016, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/8/2016-89 zo dňa 20. decembra 2016 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Na základe výsledkov daňovej kontroly u žalobcu na daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“ alebo „daň“) za zdaňovacie obdobia január až december 2007, ktoré boli zhrnuté v protokole zo dňa 15.06.2015, vydal Daňový úrad Trenčín - Považská Bystrica (ďalej len „správca dane“) dňa 08.07.2015 dodatočný platobný výmer č. 1116737/2015 (ďalej aj „rozhodnutie správcu dane“), ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) v nadväznosti na § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobkyňi rozdiel dane za zdaňovacie obdobie júl 2007 v sume 52.226,38 Eur. Dôvodom bolo zistenie, že žalobkyňa porušila § 45 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) tým, že si uplatnila oslobodenie od dane z faktúr pri trojstranných obchodoch, ktoré sa neuskutočnili tak, ako ich deklarovala; na obchode sa nezúčastnili tri osoby a predmet obchodu (osobné

motorové vozidlá) nebol odoslaný alebo prepravený priamo od prvého dodávateľa k druhému odberateľovi z jedného členského štátu do iného členského štátu Európskej únie.

2. Proti rozhodnutiu správcu dane podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. 1554335/2015 zo dňa 15.10.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) postupom podľa § 74 ods. 4 v nadväznosti na § 165b ods. 1 Daňového poriadku rozhodnutie správcu dane potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný nadviazal na skutkové zistenia správcu dane, poukázal na informácie získané zo žiadostí o medzinárodnú výmenu daňových informácií a na základe zistení nemeckej, rakúskej a slovenskej daňovej správy konštatoval, že došlo len k formálnej fakturácii za účelom uplatnenia oslobodenia od dane v zmysle § 45 zákona o DPH, nakoľko nemecký dodávateľ predané vozidlá odhlásil, predal ich žalobkyni bez dane deklarujúc trojstranný obchod, automobily však mali byť dovezené do Rakúska. Žalobkyňa sa podľa žalovaného zapojila do podvodu pri obchodovaní s autami.

3. Podľa žalovaného boli zistené objektívne skutočnosti, ktoré preukazujú získanie neoprávnenej daňovej výhody v oblasti DPH, keď deklarované plnenia žalobkyne pre odberateľa majú čisto umelý charakter s cieľom získať daňovú výhodu. Právo na oslobodenie od dane je podľa žalovaného možné uplatniť len v prípade, ak neexistuje zneužívajúce alebo podvodné konanie. Poukázal na to, že daňový subjekt je povinný viesť svoju evidenciu, uskutočňovať svoju činnosť a preverovať si svojich obchodných partnerov tak, aby v každej situácii mal dostatočné podklady pre to, aby riadne preukázal existenciu, resp. vznik nárokov a povinností v zmysle daňových zákonov. Správca dane rozhodol podľa žalovaného v súlade so zákonom o DPH, keď žalobkyni vyrubil daňovú povinnosť na DPH, keďže neboli preukázané skutočnosti, ktoré boli zákonom stanovené pre uznanie oslobodenia od dane podľa § 45 zákona o DPH.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) a navrhla toto rozhodnutie spolu s rozhodnutím správcu dane zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe namietala neurčitosť, neprehľadnosť a nepreskúmateľnosť záverov žalovaného, nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktorý nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Tvrdila, že daň z vozidiel tvoriacich predmet obchodov bola riadne vysporiadaná v inom členskom štáte Európskej únie, nakoľko dodanie vozidiel bolo predmetom dane v Rakúsku, resp. v ďalších krajinách spoločenstva.

5. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že na obchodoch sa zúčastnili tri osoby identifikované pre daň v troch rôznych členských štátoch (Nemecko, Slovensko, Rakúsko), každá mala pridelené IČ DPH platné v čase obchodovania, prvý odberateľ vystavil faktúru bez DPH druhému odberateľovi a druhý odberateľ bol povinný priznať a platiť daň v Rakúsku. Poukázala na to, že druhý odberateľ písomne potvrdil pri každom jednotlivom vozidle prevzatie tovaru, ako aj príslušných dokumentov. Žalobkyňa mala za to, že ak by aj mylne vyhodnotila dodávky tovaru podľa § 45 zákona o DPH, jednalo by sa o dodanie tovaru z tuzemska do iného členského štátu v zmysle § 43 zákona o DPH, ktoré je taktiež od dane oslobodené a tým by nevznikol voči slovenskému štátu dlh na DPH. Ani jedno vozidlo totiž nikdy nebolo a nie je prihlásené na Slovensku, čo podľa žalobkyne dokazuje, že vozidlá fyzicky opustili Slovensko. Nadobudnutím tovaru získal odberateľ dispozičnú právomoc nakladať s tovarom ako vlastník a všetky daňové povinnosti prešli na neho.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu zamietnuť. Zotrvával na tom, že žalobkyňa nepreukázala uskutočnenie trojstranného obchodu s ojazdenými motorovými vozidlami v zmysle § 45 zákona o DPH, ani intrakomunitárne dodanie tovaru v zmysle § 43 tohto zákona, pretože nebola registrovaná pre DPH v krajine dodania tovaru, t. j. v Rakúsku, kde by bola povinná zaplatiť daň a následne si mohla uplatniť nárok na zníženie dane v Slovenskej republike. Nepriznala a neodviedla daň z nadobudnutých vozidiel ani v Rakúsku, ani na Slovensku. V rámci trojstranného obchodu by druhý nadobúdateľ v Rakúsku bol povinný pri reálnom dodaní tovaru priznať a zaplatiť z neho daň, podľa zistenia rakúskej daňovej správy však DPH z týchto obchodov nebola priznaná a zaplatená a preto sú

námietky žalobkyne nedôvodné. Podľa žalovaného sa žalobkyňa zapojila do procesu, ktorého cieľom bolo získanie neoprávnenej daňovej výhody, keď došlo len k formálnej fakturácii za účelom uplatnenia oslobodenia dane v zmysle § 43 ods. 1, resp. § 45 zákona o DPH.

7. Krajský súd dňa 06.12.2016 vyhlásil rozsudok, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správcu dane a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie a rozhodnutie; zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

8. Krajský súd v rozsudku konštatoval, že správne orgány nespochybnili dodanie ojazdených motorových vozidiel žalobkyňou z iného členského štátu - z Nemecka, ale spochybnili dodanie týchto vozidiel žalobkyňou do ďalšieho štátu EÚ - do Rakúska, a to odberateľskej spoločnosti BEKO Holding, GmbH. Krajský súd citujúc ustanovenia § 45 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o DPH dospel k záveru, že pri intrakomunitárnom obchode, ktorý deklarovala žalobkyňa v daňovom priznaní, je podstatnou skutočnosťou nielen to, že na obchode sa zúčastnili tri osoby s identifikačným číslom pre DPH z troch rôznych štátov, ale tiež že ide o dodanie toho istého tovaru. Túto skutočnosť daňový subjekt preukazuje faktúrami a to odberateľskou faktúrou (od dodávateľa žalobkyne) a dodávateľskou faktúrou (od žalobkyne druhému odberateľovi). Z týchto faktúr musí byť podľa krajského súdu zrejmé, že ide o totožnosť tovaru, teda že tie isté motorové vozidlá, ktoré žalobkyňa nakúpila v Nemecku, predala do Rakúska.

9. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného však krajský súd zistil, že sa v ňom nenachádza:
- odberateľská faktúra č. 18154 zo dňa 13.07.2007 na motorové vozidlo Mercedes Benz B, ktoré bolo predmetom fakturácie pre rakúsku spoločnosť BEKO Holding, GmbH podľa faktúry č. 2707075 zo dňa 13.07.2007;
- odberateľská faktúra č. 365 zo dňa 19.07.2007 na motorové vozidlo Daimler Chrysler, ktoré bolo predmetom fakturácie pre rakúsku spoločnosť BEKO Holding, GmbH podľa faktúry č. 2707076 zo dňa 19.07.2007;
- odberateľská faktúra č. 7213/07 zo dňa 24.07.2007 na motorové vozidlo Mercedes Benz SLK 350 Ro., ktoré bolo predmetom fakturácie pre rakúsku spoločnosť BEKO Holding, GmbH podľa faktúry č. 2707078 zo dňa 24.07.2007;
- odberateľská faktúra č. 110442329 zo dňa 27.07.2007 na motorové vozidlo Mercedes Benz B180, ktoré bolo predmetom fakturácie pre rakúsku spoločnosť BEKO Holding, GmbH podľa faktúry č. 2707080 zo dňa 27.07.2007.

10. Na základe toho krajský súd konštatoval, že skutkový stav, z ktorého správne orgány vychádzali, nie je preukázaný dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise a s poukazom na neúplnosť administratívneho spisu žalovaného považoval námietku žalobkyne týkajúcu sa nepreskúmateľnosti rozhodnutí daňových orgánov, ako i námietku, že skutkový stav nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, za dôvodné. Uviedol, že z tohto dôvodu nemohol preskúmať skutkový stav a preto rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

11. Krajský súd uložil správny orgánom skompletizovať administratívny spis tak, aby sa v ňom nachádzali všetky dôkazy a doklady preukazujúce skutkový stav za zdaňovacie obdobie júl 2007, vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami, ktoré môžu mať vplyv na správne určenie dane ku všetkým deklarovaným motorovým vozidlám za uvedené zdaňovacie obdobie, opätovne vyhodnotiť dôkazy a posúdiť deklarované obchodovanie žalobkyne podľa príslušných ustanovení zákona o DPH a vysporiadať sa s tým, či skutočne došlo k trojstrannému intrakomunitárnemu obchodu vo vzťahu k tomu istému tovaru tak na strane nákupu, ako aj na strane predaja a či boli splnené zákonom stanovené podmienky pre oslobodenie od dane.

III.

Kasačná sťažnosť žalovaného / stanovisko žalobcu

12. Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný včas kasačnou stížnost a navrhol ho zrušit a vrátit vec krajskému soudu na další konanie. Nesúhlasil so závermi krajského soudu a zaujal názor, že chýbajúce fotokópie faktúr žalobkyne v administratívnom spise nemôžu zakladať nezákonnosť rozhodnutia správcu dane ani žalovaného, ak sú tieto listiny v rozhodnutiach podrobne popísané. Poukázal na to, že žalobkyňa dňa 27.04.2011 predložila správcovi dane originály faktúr, bankové výpisy a evidencie DPH za zdaňovacie obdobia január až december 2007, ktoré boli v origináloch vrátené zástupkyňi žalobkyne dňa 19.06.2013, čo správca dane poznamenal v Potvrzení o vrátení dokladov č. 9312401/5/2903394/2013. Správca dane si urobil vzorové fotokópie faktúr výberovým spôsobom, neprekopíroval celé účtovníctvo žalobkyne, nakoľko to nie je v súlade so zásadou hospodárnosti. Kompletným účtovníctvom v origináli disponuje žalobkyňa, pričom predmetom sporu nie je existencia samotných faktúr.

13. Podľa sťažovateľa postupoval správca dane pri výkone daňovej kontroly v súlade s § 15 zákona č. 511/1992 Zb., ktorý neukladá povinnosť vyhotoviť fotokópie z predložených faktúr. Rovnako podľa § 29 uvedeného zákona, ani podľa Daňového poriadku, nie je povinnosťou správcu dane vyhotovovať fotokópie daňovým subjektom predložených dokladov. Uviedol, že správca dane podrobne popísal všetky faktúry v protokole aj v rozhodnutí, vrátane VIN jednotlivých automobilov. Zaujal názor, že nie je predmetom sporu skutočnosť, že by správca dane interpretoval údaje uvedené na faktúrach nesprávne, alebo že by predmetné faktúry žalobkyňa pozmenila. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom krajského soudu, že sa jedná o neúplnosť spisu žalovaného, nakoľko spis žalovaného bol predložený kompletne, rovnako ako spis správcu dane, ktorý ho predložil v stave, v akom ho vyhotovil. Poukázal na to, že krajský súd v iných konaniach tých istých účastníkov rozsudkami č. k. 11S/10/2016-85 zo dňa 20.12.2016, č. k. 11S/9/2016-85 zo dňa 20.12.2016, č. k. 11S/6/2016-83 zo dňa 15.11.2016 a č. k. 11S/3/2016-88 zo dňa 06.12.2016 žaloby zamietol (týkali sa zdaňovacích období apríl, máj, september, december 2007).

14. Uvedené nedostatky predstavujú podľa žalovaného podstatné chyby konania, ktoré zakladajú kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), keďže krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

IV.

Právne názory kasačného soudu

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského soudu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto podľa § 462 ods. 1 S.s.p. rozsudok krajského soudu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

16. Krajský súd postavil svoj záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného i rozhodnutia správcu dane na tom, že v administratívnom spise chýbajú niektoré z odberateľských faktúr na motorové vozidlá (označené v bode 9 tohto rozsudku), ktoré mala žalobkyňa v zdaňovacom období júl 2007 v rámci trojstranných obchodov fakturovať rakúskej spoločnosti BEKO Holding, GmbH. Z toho istého dôvodu sa stotožnil aj so žalobnou námietkou, že zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Proti tomuto záveru smeruje kasačná sťažnosť a jej jediný sťažnostný bod, podľa ktorého absencia fotokópií predmetných faktúr, ktoré boli taktiež predmetom posúdenia správcom dane a ktorých vyhotovenie zákon správcovi dane neukladá, neznamená neúplnosť spisov správcu dane a nemôže spôsobovať nepreskúmateľnosť rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov.

17. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tak zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, za účinnosti ktorého bola podaná žaloba, ako aj Správny súdny poriadok (platný a účinný od 01.07.2016), podľa ktorého bolo vo veci rozhodnuté (§ 491 ods. 1 S.s.p.), zaväzujú správny súd pri preskúvaní žalobou napadnutého rozhodnutia rozsahom a dôvodmi žaloby, pokiaľ nie je ustanovené inak (§ 250j ods. 1 O.s.p., § 134 ods. 1 S.s.p.). To znamená, že správny súd môže preskúmať rozhodnutie orgánu verejnej správy (okrem zákonom stanovených výnimiek podľa § 134 ods. 2 písm. a/ - f/ S.s.p.) len z tých skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré považuje žalobca napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia správneho orgánu za nezákonné. Na prípadné iné dôvody nezákonnosti administratívneho rozhodnutia (v správnej žalobe neuplatnené), ktoré by správny súd pri jeho preskúvaní zistil, zásadne neprihliada (porovnaj napr. Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 464/2010, Najvyšší súd sp. zn. 8Sžo/34/2010).

Podľa § 134 ods. 1 S.s.p. správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

18. Žalobkyňa v žalobe namietala, že skutkové závery rozhodnutí daňových orgánov „sú v rozpore so skutočným stavom veci, ... nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom tiež právne závery uvedené správnymi orgánmi nemajú oporu v ustanoveniach platných právnych predpisov a napadnuté rozhodnutie tiež trpia neprehľadnosťou, neúplnosťou s obsahom úplne elementárnych počtárskych chýb, bez zdôvodnenia príslušných výpočtov a zmätkami v menách, teda napadnuté rozhodnutia sú aj neurčité a nepreskúmateľné“. Nikde v žalobe ani v nasledujúcom priebehu konania však žalobkyňa netvrdila, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné a skutkové závery nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch preto, že v administratívnom spise chýbajú odberateľské faktúry na vyššie označené motorové vozidlá.

19. Všeobecné a nekonkrétne vymedzenie žalobných námietok o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného podľa názoru kasačného súdu neznamená, že by mal správny súd sám zisťovať, v ktorom ohľade je rozhodnutie nezrozumiteľné alebo nedostatočne odôvodnené a či z tohto dôvodu je alebo nie je nepreskúmateľné. Takisto pokiaľ žalobca tvrdí, že rozhodnutie nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, bez označenia takýchto dôkazne nepodložených záverov ide o nedostatočne vymedzené žalobné body (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), na ktoré nemôže správny súd prihliadať.

20. Práve to urobil krajský súd, keď v prejednávanej veci zrušil rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správcu dane podľa § 191 ods. 1 písm. d/ S.s.p. bez zreteľa na žalobné body, pretože žalobkyňa v žalobe nebrotila proti skutkovým alebo právnym záverom žalovaného s poukázaním na absenciu faktúr k vozidlám, ktoré mali byť predmetom trojstranných obchodov a netvrdila, že rozhodnutia správcu dane i žalovaného sú z tohto dôvodu nepreskúmateľné. Existencia spomenutých faktúr nebola v daňovom konaní a ani počas konania pred krajským súdom sporná, pričom z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že správca dane preveril i tieto písomnosti a ich predloženie a vrátenie osvedčil v daňovom protokole i v potvrdení o vrátení dokladov žalobkyni. Fakt, že žalobkyňa mala v predmetnom zdaňovacom období nadobudnúť a ďalej previesť na odberateľa aj predmetné vozidlá, nebola medzi účastníkmi sporná. Preto možno konštatovať, že krajský súd prekročil svoje právomoci, keď nepreskúmal rozhodnutie žalovaného v medziach žalobných bodov a zrušil nielen rozhodnutie žalovaného, ale i rozhodnutie správcu dane, pre dôvod, s ktorým sám prišiel. Tým porušil normatívne vyjadrenú zásadu *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán).

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti dôvodne namieta, že zákon č. 511/1992 Zb., podľa ktorého správca dane v daňovom konaní postupoval, mu neukladá povinnosť vyhotovovať fotokópie kompletných účtovných dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom. Daňový subjekt predkladá správcovi dane pri začatí daňovej kontroly účtovné a iné doklady súvisiace s predmetom kontroly a tieto doklady mu je správca dane po vykonaní kontroly povinný vrátiť (§ 15 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb.), pričom súpis všetkých kontrolovaných dokladov uvedie v protokole z daňovej kontroly (§ 15 ods. 11 písm. g/ zákona č. 511/1992 Zb.). Keďže v prejednanom prípade bolo preukázané, že žalobkyňa v rámci daňovej kontroly predložila správcovi dane i predmetné faktúry a ich originály správca dane vrátil žalobkyni spolu ostatnými dokladmi, nie je žiadny dôvod sa domnievať, že by boli spisy správneho

orgánu neúplné alebo vyslovené závery v naznačenej súvislosti dôkazne nepodložené.

22. Kasačný súd je toho názoru, že absencia fotokópií dodávateľských faktúr k niektorým z obchodovaných motorových vozidiel v administratívnom spise predloženom správneému súdu, osvedčujúca skutočnosť, ktorá nebola medzi účastníkmi sporná, za zistených okolností nespôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutí žalovaného a správcu dane, ani sama o sebe nerobí pochybnými skutkové závery daňových orgánov. Ak by uskutočnenie obchodov, ktorých sa faktúry týkajú, niektorý z účastníkov spochybňoval a urobil by túto skutočnosť predmetom súdneho prieskumu, museli by byť tieto listiny správneému súdu k dispozícii. To sa však v prejednávacom prípade nestalo a preto vychádzajú závery krajského súdu z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Procesný postup krajského súdu, ktorý sa v dôsledku uvedeného porušenia zákona odmietol zaoberať dôvodmi žaloby a posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného v medziach žalobných bodov, možno charakterizovať ako zásah do procesných práv účastníka v takej miere, ktorá zakladá porušenie práva na spravodlivý proces.

24. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval kasačnú sťažnosť za dôvodnú a postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu viazaný.

25. Úlohou krajského bude na podklade žalobných bodov posúdiť, či v prejednávaných prípadoch obchodovania s ojazdenými motorovými vozidlami išlo o trojstranný obchod v zmysle § 45 zákona o DPH, prípadne o dodanie tovaru do iného členského štátu podľa § 43 tohto zákona, alebo či a z akých dôvodov je v súlade so zákonom záver žalovaného, že neboli splnené zákonné podmienky pre oslobodenie od DPH.

24. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 2 S.s.p. krajský súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.